

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci žalobce: **D. S.**, zastoupený JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Brno, Bubeníčkova 42, proti žalovanému: **Krajské ředitelství Policie Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Kounicova 24, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 26.11.2015 domáhá ochrany před nečinností žalovaného, která má spočívat v tom, že žalovaný vede na základě žádosti žalobce ze dne 30.12.2014 řízení o žádosti o vydání dokladu osvědčujícího oprávnění k držení zbraně a střeliva, aniž by dosud ve věci přezkoumatelným způsobem rozhodl.

I. Shrnutí žaloby

Žalobce tvrdí, že žádostí ze dne 30.12.2014 požádal o vydání dokladu osvědčujícího oprávnění k držení zbraní a střeliva. Tyto zbraně a střelivo žalobce údajně formálně vydal dne 31.12.2015 (podle zdejšího soudu jde zřejmě o chybu) příslušnému policejnímu útvaru tak, aby došlo k naplnění čl. II. zákona č. 170/2013 Sb. s účinky podle čl. II. bodu 1. téhož zákona. Fakticky žalobce zbraně a střelivo vydal dobrovolně orgánům Generální inspekce bezpečnostních sborů dne 2.9.2015 (podle zdejšího soudu jde v datu zřejmě o chybu). Žalovaný však podle žalobce přípisem ze dne 26.1.2015, č.j. KRPB-646-6/ČJ-2015-0600IZ-GAR, odmítl žádost s odůvodněním, že odevzdání nebylo dobrovolné, přičemž jej k tomuto závěru vedl protokol z domovní prohlídky. V řízení neproběhlo žádné dokazování, žalobce neměl možnost se vyjádřit k podkladům, zejména pak rozporovat protokol z domovní prohlídky. Žalovaný podle žalobce dosud nerozhodl odůvodněným přezkoumatelným rozhodnutím po provedeném dokazování; přípis žalovaného ze dne 26.1.2015 nesplňuje podmínky podle § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Žalovaný je tudíž podle žalobce nečinným – lhůta pro vydání rozhodnutí mu již uplynula.

Žalobce se tedy domáhá vydání rozsudku, kterým by byla žalovanému stanovena povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o vydání dokladu osvědčujícího držení zbraně. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, a to i u jednání soudu, které ve věci proběhlo.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný podle svého vyjádření k žalobě nezpochybňuje, že žádost žalobce obdržel, je však názoru, že tato žádost nebyla způsobilá správní řízení zahájit. Pro žalovaného bylo podstatné, že žalobce žalovanému fyzicky zbraně nevydal (neodevzdal), tyto zbraně byly zajištěny Generální inspekcí bezpečnostních sborů při domovní prohlídce v rámci trestního řízení vedeného proti žalobci právě pro trestný čin nedovoleného ozbrojování. Smyslem podání žádosti poslední den tzv. zbraňové amnestie je podle žalovaného vyvinut se z trestní odpovědnosti. K zahájení řízení o registraci podle čl. II bodu 1. zákona č. 170/2013 Sb. je podle žalovaného kumulativního splnění dvou podmínek: podání oznámení o nabytí vlastnictví ke zbraní a fyzické předložení (předání) zbraně. Ani jednu z těchto podmínek žalobce nesplnil, a proto doručením žádosti žalobce ze dne 30.4.2014 (podle zdejšího soudu jde zřejmě o chybu) nebylo správní řízení zahájeno, a tedy žalovaný není nečinným.

Žalovaný tedy navrhuje žalobu zamítnout. I žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem, a to i u jednání soudu, které ve věci proběhlo.

III. Posouzení věci

Zdejší soud se nejprve zabýval tím, zda byl žalobce oprávněn žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podat, tj. zda se jí zdejší soud vůbec může věcně zabývat. Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně žalobce proti nečinnosti správního orgánu, byla naplněna žádostí žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného doručenou dne 16.9.2015 Policejnímu prezidiu České republiky, které nebylo vyhověno.

Za této situace se tedy zdejší soud zabýval důvodností žaloby. Smyslem řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s.ř.s. je posoudit, zda je správní orgán nečinný, a pro tento případ mu nařídit vydání rozhodnutí či osvědčení (§ 81 odst. 2 s.ř.s.). Soud přitom při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu, který zde je v den rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s.ř.s.). Zároveň je třeba předeslat, že zdejší soud nemůže v řízení podle § 79 a násl. s.ř.s. stanovit, jak má být v řízení vedeném před žalovaným rozhodnuto, tj. k jakému závěru má ten, kdo má povinnost rozhodnout, v řízení dospět, ani jej zdejší soud nemůže svým rozhodnutím přímo navádět k vedení správního řízení určitým směrem (k uskutečňování konkrétních kroků, jimiž by byl nasměrován k rozhodnutí ve věci samé konkrétního obsahu, resp. s konkrétním výsledkem).

Ze správního spisu předloženého žalovaným plyne, že dne 2.1.2015 bylo žalovanému doručeno žalobcovo podání, v němž žalobce mimo jiné uvádí, že podle čl. II. bodu 1. zákona č. 170/2013 Sb. dobrovolně odevzdává do úschovy zbraně a střelivo v celkem 28 tam uvedených položkách, které bylo dne 2.9.2014 před zahájením domovních prohlídek a prohlídek nebytových prostor dobrovolně vydáno příslušníkům Generální inspekce bezpečnostních sborů, a dále žalobce žádá v případě těchto zbraní a střeliva o vydání dokladů opravňujících k jejich držení, pokud jsou potřeba. Na to reagoval žalovaný přípisem Generální inspekci bezpečnostních sborů ze dne 5.1.2015, podle něhož pro další postup ve věci žalobcova podání je nezbytná informace o způsobu předání předmětných zbraní a střeliva, a proto požádal o kopii protokolu o vydání věci či o odnětí věci, jenž by se týkal zbraní a střeliva v uvedených 28 položkách. Generální inspekce bezpečnostních sborů na to reagovala přípisem ze dne 19.1.2015, kterým žalovanému zaslala usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 3.9.2014, protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 2.9.2014 a protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 2.9.2014. Na to navázal přípis žalovaného žalobci ze dne 26.1.2015, č.j. KRPB-656-6/ČJ-2015-0600IZ-GAR, v němž žalovaný k žádosti žalobce uvádí, že předání zbraní a střeliva je založeno na aktu dobrovolnosti osoby, která je do úschovy předává, přičemž zbraně a střelivo podle 28 položek uvedených v žalobcově žádosti byly vydány v průběhu provádění domovní

prohlídky bytu a nebytových prostor a prohlídky jiných prostor a pozemků, a proto žalovaný nepřebírá do úschovy uvedené zbraně a střelivo a žalobcovu žádost o vydání dokladů opravňujících k držení zbraní a střeliva zamítá. Tento přípis byl žalovanému (prostřednictvím jeho zástupce – advokáta) doručen dne 27.1.2015.

Podle čl. II. bodu 1. (přechodná ustanovení) zákona č. 170/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, trestnost nedovoleného ozbrojování zaniká u osoby, která bez povolení přechovává zbraň kategorie A, B, C anebo D, její hlavní část nebo střelivo, jestliže je dobrovolně ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona předá kterémukoli útvaru policie do úschovy nebo přenechá ve prospěch státu; útvar policie vydá o převzetí potvrzení. Ten, kdo odevzdal zbraň kategorie A, B, C anebo D, její hlavní část nebo střelivo, může požádat o vydání příslušných dokladů opravňujících jej k jejich držení, jsou-li vyžadovány, nebyl-li s nimi podle odborného vyjádření, je-li možné jej vydat, spáchán trestný čin. Odborné vyjádření zpracovává útvar policie, do jehož věcné působnosti náleží kriminalistická balistika. Žádost lze podat do 6 měsíců ode dne oznámení odborného vyjádření. Nepožádá-li ten, kdo odevzdal zbraň kategorie A, B, C anebo D, její hlavní část nebo střelivo, o vydání příslušných dokladů, nebo nebudou-li mu vydány, použije se § 64 zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, obdobně.

Zdejší soud souhlasí se žalovaným v tom, že řízení o žádosti o vydání příslušných dokladů opravňujících k držení zbraně a střeliva, jsou-li vyžadovány, podle čl. II. bodu 1. zákona č. 170/2013 Sb. je řízením, které bylo v rámci tzv. zbraňové amnestie kodifikováno jako zvláštní (doplňující) druh řízení k řízení o registraci zbraně podle § 41 zákona č. 119/2002 Sb. Zdejší soud však již se žalovaným nesouhlasí v tom, že podáním žádosti podle čl. II. bodu 1. zákona č. 170/2013 Sb. nebylo žádné správní řízení před žalovaným zahájeno. Řízení o žádosti podle čl. II. bodu 1. zákona č. 170/2013 Sb. není upraveno žádnými zvláštními procesními pravidly, jež by pro účely tohoto řízení upravovala otázku zahájení řízení odchýlně od obecných pravidel vyplývajících z § 44 a 45 správního řádu. Pak se tedy na zahájení řízení o žádosti podle čl. II. bodu 1. zákona č. 170/2013 Sb. uplatní § 44 odst. 1 správního řádu, podle něhož řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen „žádost“), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Dále se na tuto žádost uplatní i § 45 správního řádu, podle něhož žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel je dále povinen označit další jemu známé účastníky (§ 45 odst. 1 správního řádu). Nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky

odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit /§ 64/ (§ 45 odst. 2 správního řádu). Žádost nesmí být zjevně právně nepřípustná. Takovou žádost správní orgán neprojednává a řízení zastaví /§ 66/. Usnesení se oznamuje účastníkům, kteří byli o zahájení řízení uvědoměni (§ 45 odst. 3 správního řádu).

Doručením zákonem předvídané žádosti je správní řízení o této žádosti zahájeno. Jestliže tedy dne 2.1.2015 bylo žalovanému doručeno žalobcovo podání, které mimo jiné obsahuje jasně formulovanou žádost v případě tam uváděných zbraní (v 28 položkách) o vydání dokladů opravňujících k jejich držení, pokud jsou potřeba, pak doručením tohoto podání, tedy dne 2.1.2015, bylo správní řízení zahájeno. Otázka odevzdání zbraní a střeliva (včetně otázky, zda došlo k jejich odevzdání dobrovolně či nikoli), stejně jako otázka obsahu odborného vyjádření v tom směru, zda jimi byl či nebyl spáchán trestný čin, nejsou otázkami, od jejichž zodpovězení by bylo možno odvozovat „nepodání žádosti“ či „nedostatek účinků podané žádosti“, nýbrž otázkami, na jejichž zodpovězení závisí závěr v tom směru, zda o žádosti lze vůbec rozhodnout, a pokud ano, pak jakým způsobem. Jde totiž o skutečnosti, k nimž musí být dán podklad, a jejichž vyhodnocení předurčuje postup žalovaného v rámci zahájeného řízení o žádosti a jeho ukončení.

Žalovaný si ostatně v rámci svého dosavadního postupu protiřečí. Na jedné straně zdejšímu soudu nyní tvrdí, že účinky žádosti nenastaly, na druhé straně však v přípisu ze dne 26.1.2015, č.j. KRPB-656-6/ČJ-2015-0600IZ-GAR, žádost žalobce výslovně zamítá, a to z důvodů, které souvisejí právě s podmínkou (dobrovolného) předání (odevzdání) zbraní a střeliva podle čl. II. bodu 1. zákona č. 170/2013 Sb.; ze správního spisu přitom plyne, že žalovaný si k této otázce po podání žádosti opatřil podklad (od Generální inspekce bezpečnostních sborů) a na základě toho žalobci nevyhověl.

Institut rozhodnutí ve správním řádu je založen na materiálním pojetí, což znamená, že rozhodnutím není jen takový úkon správního orgánu, který je takto zákonem (formálně) označen, ani jen takový úkon správního orgánu, který sám správní orgán za „rozhodnutí“ formálně označí (a opatří je dalšími formálními náležitostmi podle správního řádu), nýbrž každý úkon splňující zákonné znaky vymezené v § 67 odst. 1 správního řádu. Podle § 67 odst. 1 správního řádu rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách. Podstatný je tedy materiální obsah písemného vyřízení žádosti, jejíž podání zákon předvídá a již se žadatel na správní orgán obrací.

Jestliže zdejší soud vyhodnotí přípis žalovaného ze dne 26.1.2015, č.j. KRPB-656-6/ČJ-2015-0600IZ-GAR, pak po materiální stránce tento přípis za rozhodnutí o žalobcově žádosti považuje. Jednak tento přípis vyčerpává celý předmět žalobcovy

žádosti; žalovaný v něm výslovně reaguje na žalobcovu žádost a žalobci jasně intimuje, že nepřebírá do úschovy uvedené zbraně a střelivo (1. část žalobcovy žádosti) a že žalobcovu žádost o vydání dokladů opravňujících k držení zbraní a střeliva zamítá (2. část žalobcovy žádosti). K oběma závěrům žalovaný přitom uvádí důvod, jímž je skutečnost, že předání zbraní a střeliva ve smyslu čl. II. bodu 1. zákona č. 170/2013 Sb. je podle žalovaného založeno na aktu dobrovolnosti osoby, která je do úschovy předává, přičemž zbraně a střelivo podle 28 položek uvedených v žalobcově žádosti byly vydány v průběhu provádění domovní prohlídky bytu a nebytových prostor a prohlídky jiných prostor a pozemků, a tedy nikoli dobrovolně. Žalovaný tedy žádost po celé její obsahové stránce vyřídil (reagoval na ni v dostatečné míře srozumitelnosti, konkrétnosti a věcnosti tak, že zbraně a střelivo do úschovy nepřebírá a že žádost o vydání dokladů zamítá) a tento způsob vyřízení opřel o srozumitelný a jednoznačný důvod (že nedošlo k dobrovolnému vydání zbraní a střeliva), jenž dovedl ze skutkových zjištění učiněných z listin, jež si po podání žalobcovy žádosti opatřil. Tento přípis byl taktéž doručen žalobci způsobem, který odpovídal předepsanému způsobu oznámení rozhodnutí. Žalovaný tedy měl o žádosti žalobce rozhodnout a přípis žalovaného ze dne 26.1.2015, č.j. KRPB-656-6/ČJ-2015-0600IZ-GAR, takovým rozhodnutím je.

Pokud jde o obsahovou (materiální) stránku přípisu žalovaného ze dne 26.1.2015, č.j. KRPB-656-6/ČJ-2015-0600IZ-GAR, pak z přípisu žalobce ze dne 15.9.2015, jenž byl určen Policejnímu prezidiu České republiky a jímž se žalobce domáhal ochrany před nečinností, plyne, že sám žalobce pro něj nepříznivým závěrům, jež jsou obsaženy v přípisu žalovaného ze dne 26.1.2015, č.j. KRPB-656-6/ČJ-2015-0600IZ-GAR, porozuměl, a to včetně nosného důvodu; žalobce totiž věcně správně rekapituluje závěr žalovaného tak, že odevzdání (zbraní a střeliva) nebylo dobrovolné, což žalovaný opřel o protokol z domovní prohlídky. Žalobce přitom ve svém přípisu ze dne 15.9.2015, jenž byl určen Policejnímu prezidiu České republiky, proti takovému závěru jasně argumentuje a namítá, že před žalovaným neproběhlo žádné dokazování a že žalobce neměl možnost se vyjádřit k podkladům, zejména rozporovat citovanou listinu (tedy právě uvedený protokol, o který žalovaný nevyhovění žádosti žalobce opřel). Způsob vyřízení žalobcovy žádosti i důvod byl tedy i pro samotného žalobce jasně seznatelný.

Ostatně i ze vzájemné argumentace žalobce a žalovaného, jež se odehrála na jednání soudu, jasně vyplynula jejich věcná polemika ohledně podmínky dobrovolnosti odevzdání zbraní a střeliva, na jejímž nesplnění bylo nevyhovění žalobcově žádosti v přípisu žalovaného ze dne 26.1.2015, č.j. KRPB-656-6/ČJ-2015-0600IZ-GAR, založeno. I z toho lze dovozovat, že způsob vyřízení žalobcovy žádosti i důvod byl a nadále je pro žalobce jasně seznatelný.

Lze jistě namítat, že přípis žalovaného ze dne 26.1.2015, č.j. KRPB-656-6/ČJ-2015-0600IZ-GAR, neobsahuje poučení o možnosti podat opravný prostředek, jak ukládá § 68 odst. 1 a 5 správního řádu (v poučení se uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato

lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává). Pro tento případ však správní řád v § 83 odst. 2 obsahuje pravidlo, podle něhož v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 správního řádu lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první správního řádu, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

Lze též namítat, že tento přípis nesplňuje formální náležitosti podle § 69 odst. 1 správního řádu a že není ani členěn způsobem předvídaným v § 68 odst. 1 správního řádu, nic to však nemění na tom, že obsahuje označení žalobce, právní ustanovení, jež žalovaný aplikoval, i nosný důvod, pro který žádosti vyhověno nebylo, spolu s jasnou intimací závěru žalovaného, že žalobcova žádost se zamítá. Lze též namítat vady postupu žalovaného před vyhotovením tohoto přípisu, což ostatně i žalobce činí, konkrétně že neproběhlo řádným způsobem dokazování, z něhož vzešel podklad, o který žalovaný zamítnutí žádosti opřel (přípis Generální inspekce bezpečnostních sborů a jeho přílohy), a že žalobce neměl možnost se vyjádřit k tomuto podkladu. Avšak i v případě, že by těmito námitkám bylo dáno zapravdu, jednalo by se o vady řízení s možným vlivem na zákonnost rozhodnutí, nikoli o důvody, pro které by bylo možno dovozovat, že materiálně rozhodnutí vůbec nebylo vydáno.

Stejně tak otázka přezkoumatelnosti důvodů, o které bylo zamítnutí žalobcovy žádosti opřeno, by mohla být součástí testu vad řízení. Jestliže tedy sám žalobce v žalobě dovozuje nečinnost žalovaného z toho, že žalovaný dosud ve věci „*přezkoumatelným způsobem*“ nerozhodl, pak nepřezkoumatelný způsob rozhodnutí by byl vadou rozhodnutí (vyvolávající vadu řízení), nikoli vadou, jejíž podstatou by byla nečinnost žalovaného při vyřizování žalobcovy žádosti. Nečinnost by mohla být založena tím, že by žalovaný o žalobcově žádosti vůbec nerozhodl, nikoli tím, že by rozhodl vadně (nepřezkoumatelně).

Ze shora uvedeného zdejší soud dovozuje, že žalovaný žalobcovu žádost o vydání dokladu osvědčujícího oprávnění k držení zbraní a střeliva, jež mu byla doručena dne 2.1.2015, vyřídil tak, že ji dne 26.1.2015, přípisem č.j. KRPB-656-6/ČJ-2015-0600IZ-GAR, který zdejší soud materiálně pokládá za rozhodnutí, zamítl. Pro zdejší soud přitom není podstatné, že sám žalovaný svůj postup právně hodnotil tak, že ve věci rozhodovat neměl a ani nerozhodoval. Přestože postup žalovaného před vyřízením žalobcovy žádosti může vykazovat procesní vady (to nyní není předmětem posouzení zdejším soudem) a přestože i samotný akt, jímž byla žádost žalobce vyřizována, může vykazovat vady (to také nyní není předmětem posouzení zdejším soudem), způsob, jakým žalovaný žalobcovu žádost vyřídil, i nosný důvod, který žalovaného k jeho závěru vedl, je z uvedeného přípisu jasně seznatelný. Ze skutkového stavu zjištěného zdejším soudem ke dni vydání tohoto rozsudku (§ 81 odst. 1 s.ř.s.) tedy nelze dovozovat, že by o žalobcově žádosti žalovaný dosud nerozhodl.

Z tohoto důvodu zdejší soud žalovaného za nečinného nepovažuje, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci nebyl úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Toto právo má úspěšný žalovaný, tomu však nevznikly žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti, a proto bylo rozhodnuto, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. února 2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu